

Dünyayı değiştirmek için!

2012

8-9-10-11
Kasım
Taksim
Hill
Otel

marksiizm

sosyalist işçi

www.sosyalistisci.org

DEVRİMCİ ANTİKAPİTALİST HAFTALIK GAZETE

Sayı 448 ■ 18 Ekim 2012 ■ Fiyatı: 25 krş.

YETTİ ARTTIK AKP

➔ Kürt sorununa demokratik çözüm getirmede.

➔ Hrant Dink'i öldürtenleri açığa çıkartmadı.

➔ Uludere'nin faillerini korudu.

➔ Sınırsız düşünce, ifade ve örgütlenme özgürlüğünü tanımadı.

➔ Asgari ücreti insan onuruna yakışır bir düzeye çekmedi.

➔ Alevilerin, Ermenilerin, tüm ezilenlerin haklarını tanımadı.

➔ Başörtüsüne özgürlük getirmede.

özgürlük tanınmayacağını belirtiyor.

12 Eylül referandumunda darbe düzenine son veren adımlara "Yetmez ama Evet" diyen bizler, eksik değil gerçek demokrasi istiyoruz.

Gerçek demokrasi, barış ve özgürlük için şimdi "Yetti Artık AKP" deme zamanı. Emekçiler bu hükümete mecbur değildir. Halk AKP'ye ve Erdoğan'a güç kazandıran CHP-MHP'nin sağcı muhalefetine mahkum değildir. Özgürlüğü, eşitliği, insanca yaşamı kazanmanın yolu AKP'ye karşı sosyalist muhalefetten geçiyor ki bu muhalefetin ilk adımı hükümeti barışa zorlayacak kitlesel bir hareketi yaratmaktır.

Terry Eagleton Marksizm'de!

Karl Marks'ın düşüncesinin açıklama yeteneğini kaybettiği, Marksizmin öldüğü iddia ediliyor. Marksist yazar ve eleştirmen Terry Eagleton, "Marx Neden Haklıydı?" kitabında bu iddialara meydan okudu.

Marksizmi karikatürize eden argümanları tek tek çürüten Eagleton, devrimci fikirlerin kapitalizmin derin bir krizle sarsıldığı günümüz dünyasını değiştirme gücünü yeni mücadeleci kuşaklara gösteriyor.

Eagleton, Marksizm tartışmalarında "Marks Neden Haklıydı?" başlıklı bir sunuş yapacak.

Terry Eagleton, bir çok kitap yazdığı ve önemli katkılarda bulunduğu edebiyat eleştirisi üzerine de konuşacak. Bu toplantının başlığı "Marksizm, Edebiyat, Eleştiri."

Marksizm 2012'de neler tartışılacak? Kimler konuşulacak? detaylı bilgi için gazete satıcımızdan broşür isteyebilir ya da sitemizi ziyaret edebilirsiniz.

www.marksizm.biz

AKP 10 yıldır hükümet partisi. 10 yıldır kendinden önceki hükümetlerin ne kadar kötü olduğunu söyleyip "enkaz devraldık" diyor.

10 yıldır CHP-MHP gerici muhalefetini gösterip "ben iyiyim" diyor. İşçilerin, emekçilerin, yoksulların bu kadarla yetinmesini istiyor.

AKP hükümetinin 10 yılında Türkiye'nin en büyük meselesi, Kürt sorunu çözemediği gibi savaş sürüyor. 8 bin BDP üyesi tutuklu. Baskı sürüyor. İnsanlar ölüyor.

AKP, "darbecileri ve çeteleri bitirdik" diyor. 2002'de misyonerleri "iç güven-

lik tehdidi" olarak değerlendiren MGK bildirisine imza atan Erdoğan, Hrant Dink için "öldür" emrini verenlerin üzerine gitmiyor.

Düşük ücretlerle çalışmaya devam ediyoruz. Her şey pahalalanıyor ama ücretler olduğu gibi dururken halkın alım gücü düşüyor.

Toplum "temiz ve ucuz enerji" isterken AKP, nükleer programını sürdürüyor. Her yere termik santral kurdurarak küresel ısınmayı körükliyor.

İnanç özgürlüğünde de durum aynı. Cemevlerinin ibadethane olmadığını savunan AKP, kamuda başörtüsüne

“Yetmez ama evet” diyenler haklıydı

“Yetmez ama evet” kampanyası hakkında, sık aralıklarla kara propaganda sürdürenler, bir gerçeği gizlemeye çalışıyor.

Türkiyede muhalefetin tüm tarihi boyunca örgütlediği siyasal olarak bu en etkili, en güçlü kampanya, demokrasiye sözde savunulan bir süreç olmaktan çıkarttı ve somut olarak siyasal özgürlüklerin sınırlarını belirleyecek reform mücadelesine ülke çapında bir karakter kazandırdı.

Reform mücadeleleri boşlukta sürmez. Siyasal reformları, reformu öne sürenler kendilerinden talep etmez. Reformlar, birilerinin, esas olarak hükümet edenlerden talep edilir. AKP, 12 Eylül referandumunda, anayasa değişikliği yönünde bir reform paketini gündeme getirmek zorunda kaldı. Bunu ister kendi sağlığını düşündüğü için isterse de toplumdaki değişim isteğinin yarattığı basınçtan kaçınmadığı için yapmış olsun, fark etmez. Bu reform paketinin yetersiz olduğu, ilk gündeme geldiği an açıktı. Kimse için bir sır değildi. Ama talepler, 12 Eylül darbesinin gerçekleştiği günden beri mücadele eden siyasal güçlerin ve değişim isteyen kitlelerin istekleriyle kısken de olsa örtüşüyordu.

Gündeme gelen değişiklik paketi yetersizdi ama uğruna mücadele edilen maddeleri kapsıyordu.

Yetersizliğin en başında yepyeni bir anayasa yapım sürecini başlatmak yerine, 12 Eylül anayasasında bir kez daha kısmi bir değişiklik yapılması geliyordu. Bu temel yetersizliğine rağmen, yeni bir anayasa için, demokratik, sınırsız düşünce, gösteri, ifade özgürlüğünü içeren bir anayasa için, bu anayasaya doğru somut bir adım olan ve askeri vesayet tüm sınırlı değişikliklere rağmen geriletecek olan 12 Eylül referandumunda öne sürülen paket, yetmez diyerek desteklenmeliydi.

Bu ne referandum sonrası yer-yüzü cennetine ulaşacağımız anlamına geliyordu ne de AKP'nin oylanması. Bir reform kazanıldığına, yeni reformları kazanmak için mücadele etmek, hem elde edilen reformları kalıcı hale getirmenin hem de özgürlüklerimizi kendi mücadelemizle kazanabileceğimize bilincinin gelişmesi anlamına gelir.

Referandumda AKP'nin olandığı propagandasını yapanlar, zaten esas olarak referandum sonrası seçimlerde Kürt halkını yalnız bırakan, açık ya da örtülü bir şekilde CHP propagandası yapan kesimlerdir.

Başarılması gereken, batıda yaşayan ve değişim, özgürlük, eşitlik ve adalet isteyen kesimlerle, Kürt halkının özgürlük mücadelesi arasındaki köprüleri kurmaktır. Referandumda bu adım “Yetmez ama evet” kampanyasıyla atıldı. Bu adımı atmaya devam etmek bir zorunluluk. Kazanması mümkün ve gerekli olan bu politikadır.

Zorunlu askerlik:

Hakaret, dayak, angarya, tehdit

Kışlada yaşanan baskı, dayak ve angaryaların boyutu **Asker Hakları Raporu** ile açığa çıktı. Zorunlu askerlikte yaşanan hak ihlalleri üzerine rapor, **askerhaklari.com** sitesine **Nisan 2011'den Nisan 2012'ye** kadar ki bir yıllık süreçte

de yapılan, **63 il ve Kıbrıs**'in kuzeyinden **432 başvuru**ya dayanarak hazırlandı.

Aktivistler tarafından hazırlanan ve Kıbrıs'ta Disko diye tabir edilen hücrede katledilen **Uğur Kantar**'ın anısına atfedilen rapora göre başvuru

yapanların çoğu birden fazla ihlali birden yaşamış. 432 başvurunun dağılımı zorunlu askerlikte yaşananları şöyle özetliyor:

- Hakaret %48
- Dayak %39
- Aşırı fiziksel aktiviteye zorlama %16
- Yeterli sağlık hizmeti alamama: %15
- Tehdit: %13
- Orantısız cezalar: %9
- Şahsi işine koşturma %5
- Uykusuz bırakma %4
- Devrecilik %4

AKP patronların istediğini yapıyor:

Sendikal örgütlenmenin önündeki engeller kaldırılmalı!

Türk-İş ve DİSK'in tüm itirazlarına rağmen hükümet patron örgütleri **TOBB** ve **TÜSIAD**'ın istediğini yapıyor.

Toplu İş İlişkileri Yasa tasarıları gazetemiz yayına hazırlandığı sırada TBMM'de görüşülüyordu. Bu tasarrınin yasalaşmasının en önemli sonucu sendikal örgütlenmenin kısıtlanmasıdır.

30 ve daha az işçi çalıştıran işyerlerinde işçilerin sendikal nedenlerle işten atılmaları halinde işe iade davası açma haklarını düzenleyen fıkra tasandan çıkarıldı. Böylece işçilerin **sendikal tazminat alma hakları ortadan kaldırıldı**.

30'dan az işçi çalıştırılan işyerlerinde örgütlenmenin öni kesildi.

Sendikalar **6,5 milyon işçi** için, yani **tüm kayıtlı ücretli çalışanların yüzde 58'i** için **fiilli toplu sözleşme** yapmağı getirdiğini söylüyor.

Grev yapan işçilerin işyerinin önüne kuracakları **çadır da yasaklanıyor**. Bunkdaki amaç grevci işçilerin işyerinin önünden uzaklaştırarak grevin kırılmasını kolaylaştırmak.

Sendikalaşmanın önündeki en büyük engel olan yüzde 10 barajı yüzde 3'e indirildi. Ama işkolunda bu barajlar olduğu gibi duruyor.

Kamuda çalışan işçiler 1 yıldan fazla süredir toplu sözleşme yapamıyor. Bunun nedeni mevcut sendikalara üye işçilerin sayısının, SGK kayıtlarına göre tespiti. Bu gerçekleştiği takdirde halen yetki sahibi olan **50 sendikannın 29'u yeterli üye sayısına sahip olmadığı için** yetkilerini kaybedecek. Gerçek sendikalı sayısı hala saklanıyor. Yasa ile patronlara sendikaların yetki başvurularına itiraz hakkı tanınırken, **toplu sözleşme sürecinin öni kesiliyor**.

Biz **nyaylon üyeler** dayanan **içi boş sendikalar değil gerçek sendikalar** istiyoruz.

Bunun için işçilerin sendikal örgütlenmesinin önündeki tüm engeller kaldırılmalıdır.

Patronların her istediğini yapan AKP hükümeti, sendikaların güçsüzlüğüne ve bölünmüşlüğüne güveniyor. **İşçilerin güvenebileceği tek şey kendi güçleridir. Sendikalar rekabeti ve ataleti bir yana bırakmalı, örgütsüz milyonların örgütlenmesi ve ortak talepleri için birleşik, kitlese bir mücadele** başlatmalıdır.

Antikapitalist Forum'da canlı tartışmalar

12-13 Ekim'de **DSİP İzmir İl Örgütü**'nün düzenlediği **Antikapitalist Forum**'un açılış toplantısı "**Kürt sorununda Çözümün Neresindeyiz?**" de **BDP İzmir İl Eşbaşkan Yardımcısı Abdüllbaki Daş** ve **DSİP MK üyesi Roni Margulies** konuştu. "**Suriye'de Diktatörlük ve İsyân**" başlığında **ÖSP'den Tuncay Atmaca** ve **DSİP'ten Erkin Erdoğan**, "**Komünist Manifesto'dan Arap Baharı'na**" toplantısında **Sosyalist İşçi'den Volkan Akyıldırım** konuştu.

Aktivist Hayko Bağdat ve **araştırmacı-aktivist Talat Ulusoy** "**1915-1999: İttihatçı Zihniyet Neden Değişmiyor?**" başlığında sunuş yaptı. **Mor ve Ötesi**'nden **DSİP üyesi Kerem Kabadayı** ile **Felsefi Muhalefet**'ten **Oğuz Hakyemiş**, "**Koş Arkandan Eski Dünya Geliyor**" başlığında yeni hareketi anlattı. Forumda yapılan örgütlenme çağrılarını DSİP'e yeni katılımlarla karşılık buldu. Çok sayıda kişi söz aldı ve farklı görüşler demokratik temelde tartışıldı. **DSİP İzmir İl Örgütü**: Kıbrıs Şehitleri Caddesi, 1462. Sokak, Alsancak 0534 080 78 66 – 0507 304 45 67

DSİP'e üye ol dünyayı birlikte değiştirelim

0531 451 62 51
0555 637 24 50

Sosyalist İşçi okurlarının çıkardığı bir gazetedir. Muhabir ol, gerçekleri teşhir et!

www.sosyalistisci.org

Taksim'den Suriye Konsolosluğu'na yürüyüş

Suriye Halkının Yanındayız Platformu, 11 Ekim'de İstanbul'da "**Suriyeli sığınmacılar kardeşimizdir**" forumu düzenledi. Forum öncesi Arap devrimlerini ve Suriye'de yaşananları özetleyen bir film gösterimi yapıldı.

Forumda yapılan konuşmalarda Suriye'den Türkiye'ye kaçmak zorunda kalan sığınmacılara yönelik **ayrımçılığa karşı mücadele** çağrısı yapıldı.

Kampanyanın en önemli eylemi ise **1 Aralık'ta Taksim'den Suriye Konsolosluğu'na** yapılacak yürüyüş olacak.

“Savaşı değil barışı konuşun”

İzmir'de **Barış İçin Yeni Anayasa Girişimi**'nin eyleminin **46. haftasında** sessiz protestonun adresi, Diyarbakır'a atanan yeni emniyet müdürünün barışçıl sözlerine tepki gösteren AKP, CHP ve MHP liderleriydi.

13 Ekim'de **Alsancak**'taki Kıbrıs Şehitleri Caddesi'ndeki **Türkan Saylan Kültür Merkezi** önünde toplanan aktivistler açtıkları pankartta barışı engelleyen meclis çoğunluğuna seslendi: "**Devletin en yüksek bürokratları 'önce insan' derken artık siz de savaşı değil barışı konuşun.**" **Sessiz eylem her cumartesi 14.00'te** aynı yerde yapılıyor.

Balyozcular darbecidir!

Balyoz darbe girişimine katılan subayları cezalandıran kararın karalama ve darbecileri aklama kampanyasına tepki gösteren darbe karşıtları sokağa çıktı.

Darbeler Karşı 70 Milyon Adım Koalisyonu, 13 Ekim'de Galatasaray Meydanı'nda bir açılış yapıp "Balyoz aklanamaz" kampanyasını başlattı.

Cuntanın yargılanmasını yaptıkları suç duyurusuyla başlatan aktivistlerden Yıldız Önen, Yaman Yıldız ve Yalçın Ergüdoğan'ın konuştuğu eylem, **20 Ocak 2013'te darbelerle karşı gösteri** çağrısıyla sona erdi.

TBMM İnsan Hakları İnceleme Komisyonu, çoğu çocuk 34 köylünün katledilmesinden 10 ay sonra Uludere taslak raporunu yazmaya başladı. Raporda Roboski'nin faili belirtilmeden olay anlatılacak!

Meclis komisyonuna 4 aydır katliamın failleriyle ilgili hiçbir belge ulaşmadı. Başta Genelkurmay olmak üzere devletin hiçbir güvenlik kuru-

Roboski katliamı örtbas ediliyor

mu Roboski'nin faileri hakkında bilgi vermeye yanaşmadı.

Komisyonun CHP ve BDP'li üyeleri failsiz rapora itiraz edip eksik belgeler için kurumlara yeniden başvurulmasını isterken, AKP'li üyeler

raporu geciktireceği gerekçeyle bu talebi kabul etmedi. Hükümet üyeleri ayrıca Genelkurmay Başkanlığından Harekât Daire Başkanı başta olmak üzere üst düzey yetkililerin Meclis'e çağrılması taleplerini de reddetti. Seçilmiş meclisin atanmışlar tarafından ciddiye alınmadığı görülürken, Uludere katliamının üzerine örtmek için bir seferberlik olduğu anlaşıldı.

Kürt mahpuslar açlık grevinde

1 ay önce 14 hapisanede 380 Kürt siyasi tutuklunun başlatıldığı eylem, tüm hapisanelerde süresiz dönüşsüz açlık grevine dönüştü.

PKK ve PJAK üyesi Kürt mahpuslar, Abdullah Öcalan'ın sağlık, güvenlik ve özgürlük koşulları yaratılana, anadilleri üzerindeki baskı son bulana dek eylemlerini sürdürmeceklərini açıkladı.

Cumhuriyet kurulduğu günden beri mahpuslar açlık grevi yapıyor. 12 Eylül darbesinden sonra yapılan açlık grevlerin-

de çok sayıda siyasi tutuklu hayatını kaybetti.

Kürt siyasi mahpusların açlık grevlerinin yayılması önceki eylemlerden çok daha büyük sonuçlar yaratabilir.

1) 76 hapisanede 10 bin tutuklu açlık grevinde. Toplam tutuklu ve hükümlü sayısı 132 binden fazlayken bunlardan yüzde 8'i eylemde.

2) Süresiz dönüşsüz açlık grevi, talepler tanınmadığı takdirde ölüm orucuna dönüşecek. Hapisanede olanı her ölüm dışarıda bütün hızıyla

la süren savaşı daha da tırmandıracağı. AKP hükümetinin PKK lideri Öcalan ve Kürt siyasi tutuklulara dönük rehine politikası sürerse mahpus ölümleri kaçınılmaz olacaktır. Öcalan'ın koşullarının düzeltilmesinin gerekliliği çözüm için şart, bazı AKP'liler bile bunu kabul ediyor.

Rehine siyaseti son bulmalı. Hapisanelerde kimse ölmemeli. Savaşı değil barışı kışkırtan bir siyasi ortam için Abdullah Öcalan'ın koşulları hızla düzeltilmeli.

Travestiyiz buradayız alışın gitmiyoruz

Avcılar'da yaşayan translara yönelik linç girişiminin ardından gerçek nedenin rant olduğu artık herkes tarafından biliniyor. Yaklaşık on yıldır aynı sitede yaşayan translara yönelik nefret köriklemeye çalışanlar, buradan çok sayıda ev almış ve translar yaşadığı için dairelerinin değerinin düşmesinden şikayetçi olanlar.

Ülker Sokak ve Eryaman deneyimlerden farklı olan ise artık LGBT'lerin daha örgütlü olması. Nefret eylemleri başladığı günden bu yana Avcılar'daki transları yalnız

bırakmayan aktivistler hem sokakta, hem sosyal medyada hem de hukuki olarak olaylara tepki gösterdiler.

Başlarda transları hedef gösteren ve nefret eylemlerini düzenleyenlerin borazanlığı yapan çeşitli medya organları aktivistlerin tepkileri sayesinde dillerini değiştirmek ve yaşananların ardından rant kavgası olduğunu kabul etmek zorunda kaldı.

Aktivistler nefret eylemlerinin olduğu günlerde hızla örgütlenip transların evlerine giderek dayanışma sergilediler.

Çağlayan Adliyesi'nde bir araya gelen aktivistler Avcılar'daki olayları kışkırtanlar hakkında suç duyurusunda bulundu. Avcılar'daki sitenin önünde basın açıklaması düzenlediler ve transfobiye izin vermeyeceklerini söylediler.

Nefret eylemlerini örgütleyenler transları rahat bırakmadığı müddetçe eylemlerine devam edebileceklerini açıkladılar. Transfobi transların yalnız olduğu fikrinden güç alıyor. Son iki haftadır yaşananlar gösterdi ki translar yalnız değildiler.

DÜNYA

Küba'da neler oluyor?

Suriye'de halk ayaklanmasına karşı Esad diktatörlüğünü destekleyenlerin bir diğer ortak noktası **1961'den bu yana Castro kardeşler** tarafından yönetilen Küba'yı sosyalist bir rejim olarak görmeleri.

"Sosyalist" olduğu söylenen Küba, **devrimden 53 yıl sonra dolaşım özgürlüğünü** tanıdı. Bundan böyle yurtdışına çıkarılan hükümetten izin belgesi almak gerekmeyecek. Pasaportu ve vizesi olan herkes yurtdışına çıkabilecek. Devlet Başkanı Raul Castro'nun liderliğindeki hükümet Küba vatandaşlarının **yurtdışında kalma süresini 9 aydan 2 yıla** da çıkardı. 53 yıl sonra tanınan bu sınırlı dolaşım hakkı **Kübalılar** tarafından **sevinc** yarattı.

Raul Castro liderliğindeki tek parti diktasının derdi Küba'daki rejimi **devlet kapitalizminden hızla piyasa ekonomisine** geçirmek. Tıpkı 20 yıl önce Çin'in yaptığı gibi. Bu sırada Ortadoğu'daki dostları **Albay Muammer Kaddafi'nin** başına gelen gibi bir kazaya uğramadan sınırlı reformları vererek iktidarlarını korumak istiyorlar.

Karşı-devrim mi?

Küba'daki rejimin sosyalizm olduğunu öne sürenler buna iki kanıt gösteriyor: Küba'nın yanbaşındaki ABD emperyalizmine karşı olması ve ekonomideki devlet mülkiyeti.

1959'dan bu yana ABD, Küba'yı abluka altında tutuyor ve düşman olarak görüyor. Küba'ya konulan ambargolar Küba halkının yoksullaşmasına ve Castro rejiminin güçlenmesine yol açmıştı.

Geçen Temmuz Raul Castro, Küba'yı devrimden bu yana abluka altında tutan **ABD ile masaya oturmakta istekli** olduklarını açıklamıştı.

Gayrimenkul alım satımını serbest bırakan Raul Castro hükümeti, krize karşı **500 bin kamu çalışanının işten çıkartacağını** ve bunların pansiyon işletmek gibi kendi işlerini kuracağını da söylüyor. Küba'da başta Fransa olmak üzere pek çok ülkenin turizm sektörüne yatırımı halihazırda mevcut.

Gelişmeler Küba'da **sosyalizm yaşandığını ileri sürenleri zor durumda** bırakıyor. Sosyalist ve devrim liderlerinden biri olan Raul Castro tek parti iktidarını korumak için Küba'yı küresel ekonominin bir parçası haline getiriyor.

Devlet kapitalizmi ya da piyasa ekonomisi. Her iki durumda da iktidar Castro ve bürokratik egemen sınıfın elinde kalırken Küba işçi sınıfının konumu da değişmiyor. On yıllardır süren baskı rejimini sosyalizm olarak niteleyenlerin teorisi bizzat Castro ailesi tarafından çöpe atılıyor.

Devlet eliyle neo-liberal ekonomik "reformlar" yapılırken, rejim gerçek siyasi reformlar, yani **düşünce, ifade, örgütlenme, bağımsız sendikalaşma ve eylem özgürlüğünün** tanınması yolunda ise **hiçbir adım yok**. Raul Castro, tek parti diktasının mutlaka süreceğinin altını çiziyor.

Nasıl bir devrim?

1959'da gerçekleşen Küba Devrimi, kimsenin istemediği ABD destekli **Diktatör Batista'nın** adadan kaçması ve **Castro ile 1000 gerillanın** Havana'ya çıkması ile gerçekleşmişti. Küba'da yaşanan, çoğunluğun çoğunluğun çıkarları için ayaklandığı, grev yaptığı kitlesel bir **toplumsal devrim değil** iktidarın el değiştirmesine yol açan bir **politik devrimdi**.

Küba Komünist Partisi 1. Sekreteri sıfatıyla **48 yıl** boyunca iktidarın elinde tuttu ve 2008'de kansere yakalandığı için devlet başkanlığı koltuğunu **kardeşi Raul Castro'ya devretti**.

İki yıl sonra devlet başkanı seçilen Fidel Castro, birden bire komünist oldu. Devrim sırasında ise sadece ateşli bir Amerikan karşıtıydı.

Castro'nun Küba'sı, tıpkı Hafız Esad'ın Suriye'si gibi 1991'de yıkılana kadar **Doğu Bloku'nun bir parçasıydı**. İlkine sosyalist, diğerine ilerici rejim diyenler bürokratik devlet kapitalist Rusya'yı da sosyalizmin başlıca kalesi olarak görüyor.

Küba'daki rejimin sosyalist olmadığını düşünen devrimci sosyalist akım, ABD ablukasına karşı çıkıp Küba'yı savundu. Ancak **bu rejimi hiçbir zaman sosyalizm ya da kapitalizmden daha ileri bir rejim olarak nitelemedi**.

Castro'nun son siyasi çıkışı Libya diktatörü Albay Kaddafi'ye siyasi destek vermek olmuş ve Arap Baharı'nı **"ABD emperyalizminin oyunu"** nitelemişti.

Tampon bölge değil mülteci hakları

Diktatör Beşar Esad'ın vahşetinden kaçıp Türkiye'ye sığınan Suriyeli mültecilerin sayısı 100 bini aştı. 50 bin Suriyeli'nin de kaçak yollarla Türkiye'ye geldiği ve çeşitli şehirlerde kaldığı biliniyor. 10 binlerce mülteci de sınırın öte tarafında kapıların açılması için bekliyor. Suriye halkının dostu olduğunu söyleyen AKP hükümeti ise ölümden kaçan insanların içeriye girişini engelleme planları yaparken, sığınmacıların mülteci olduğunu kabul etmiyor ve haklarını tanımıyor.

Kayıtlı sığınmacı sayısının 100 bini geçtiğini açıklayan Başbakanlık Afet ve Acil Durum Yönetimi Başkanlığı (AFAD) "psikolojik eşik aşıldığını" söylüyor. Psikolojik eşikle kast edilen sığınmacıların yaşadığı büyük zorluklar ve canını kurtarmak isteyen on binlerin sınırda çaresizliği değil. Başbakanlık "eşik aşıldı" diyerek TC sınırları içine daha fazla sığınmacı kabul etmeyeceğini söylüyor.

Tampon bölgeye neden kanıyorsunuz?

Hükümet, BM nezdinde TC-Suriye sınırında tampon bölge oluşturulması için yeniden girişimlere başlayacağını açıkladı. Türk Kızılayı ve AFAD'ın Kilis-Öncüpinar, Gaziantep-Karkamış, Hatay- Cilvegözü ve Yayladığı'nda bulunan 4 sifir noktadan yaptığı gıda, ilaç malzemeleri gibi insani yardımların artırılacağı belirtiliyor.

Askeri gerilim ve çatışmaların tırmandığı sınırda, Suriye topraklarında bir tampon bölgenin kurulup kurulmayacağı belirsiz. Esad rejiminin kabul etmeyeceği böyle bir girişim

Kamplarda neler oluyor?

- Geçen hafta kamplardan birini sel bastı,
- Bir kampa ise verilen yemekten 100 kişi zehirlendi.
- Kilis'teki konteyner kentte barınan Suriyeli sığınmacılara Türk Kızılayı ve Birleşmiş Milletler (BM) Dünya Gıda Programı tarafından yapılan çalışma kapsamında "Kızılay Gıda Kartı" dağıtıldı. Bu kartta 80 lira var ve hükümet bu komik parayı kredi olarak dağıtmakla övünüyor.

Rusya ve Çin tarafından daha önce olduğu engellenebilir.

Tampon bölge girişimleri mültecilerin acil sorunlarını hiçe sayarken BM'nin silahlı gücüyle kurulacak bir bölge Esad rejimi tarafından işgalin bir adımı olarak görülecektir.

Akçakale geriliminde muhalefetin farklı kanatları bizim geçen sayıda (*Sosyalist İşçi* 447) yaptığımız tespite katılmıştı: **Esad, sonunu hazırlayan ayaklanma sürecinden durumu başka bir boyuta evirmek için bölgesel bir savaşın**

çıkmasını daha kârlı görüyor kendi iktidarı açısından.

Tampon bölge kurma girişimi, diktatörün bu isteğini hayata geçirmesi için bulunmaz bir fırsattır. Bölgesel bir savaş daha çok sivilin yaşadıkları yerlerden kaçarak mülteci olmalarına yol açacaktır.

Suriyeli mültecilerin sınırda askeri gerilim ve çatışmaların ortasında kurulacak bir tampon bölgeye değil, savaştan olabildiğince uzak güvenli bölgelerde yaşamaya ihtiyacı var. AKP hükümeti tampon

bölge hevesinden vazgeçmelidir.

Misafir değil mülteci

Türkiye devleti mülteci haklarını tarif eden BM sözleşmesine imza atmıştır. Ancak mülteci haklarını sadece Avrupa'dan gelen sığınmacılara tanımıştır. Batı'dan bu statüde 50'ye yakın mülteci kabul edilirken, **Doğu'dan gelen on binlerce mülteci 'geçici sığınmacı' statüsünde görülmemektedir.**

Şu an TC sınırları içinde olan 150 bin Suriyeli mülteci, sığınmacı olarak kabul edilmiyor ve **serbest dolaşım hakkı başta olmak üzere hiçbir hakları yok. Açlık sınırında yaşıyor.**

Suriyeli sığınmacıların ve genel olarak mülteci sorununun çözülmesinin yolu Türkiye'nin Avrupalı Avrupalı olmayan ayrımını yasalarından derhal çıkartmasından, mülteci haklarını tanımamasından geçiyor.

Dünyanın 20 büyük ekonomisinden biri olan Türkiye'nin yüz binlerce Suriyeli mülteciye insan onuruna uygun bir yaşam sağlamak için kaynakları vardır.

Kışın çadırkentte kalmanın ne demek olduğunu Türkiye halkı biliyor ve kış hızla geliyor. AKP hükümeti göstermelik yardım ve uygulamalardan vazgeçmelidir. **Suriyeli mültecilerin hakları tanınmalı, yaşam koşulları hızla düzeltilmelidir.**

Seks işçileri işçi midir değil midir?

Sadece seks işçilerinde değil, LGBT bireylere dönük nefret söylemi ve şiddet eylemleri, meşruluğunu, egemen ahlak anlayışının sınırları içinde bir muhalefete sahip olanların yarattığı darlıktan da alıyor. Bu darlığın nedeni, cinsel yönelim üzerindeki baskıların, kapitalist üretim ve yeniden üretim mekanizmasının ihtiyaçlarına bağlı olarak şekillendiğinin kavranamamış olması. Fikirler gökten düşmüyor çünkü. Herhangi bir ahlak anlayışı da ansızın şekillenmiyor. Egemenlik ilişkilerinin sürekliliğinin sağlanması için her toplumsal örgütlenmenin egemen sınıfların çıkarlarıyla uyumlu olan bir ahlak anlayışı var.

"Olağandan sapana sapık" denmesi, kapitalist çağın bir köhneliği. Burada hem "olağan" olarak hem de "sapkınlık" olarak tarif edilen, egemen sınıfın ahlak anlayışının sınırlarını içinde ya da dışında kalana işaret ediyor. Bu sınırı belirleyen, kapitalizmin devamlılığını, yani maliyeti anne-babaya yıkan emek gücü nüfusunun sürekliliğini sağlamak üzere, ailenin korunup korunmama cağı.

Bu yüzden, "devlet denetimindeki" genelevlerde çalışanlar ya da sokakta, hem denetim dışında hem de egemen ahlak anlayışının belirlediği sınırların dışında cinsel yönelimlere sahip olan seks işçileri, toplumun en lanetli, en dışlanan ve nefrete dayalı öfkenin rahatça uygulanabileceği sınıf kesimini oluşturur. Yaşamak için emek gücü satmak zorunda kalan ve hiçbir üterim aracına, dolayısıyla başkalarının emeğinin artık zamanına el koyma şansına sahip olmayanlara işçi denir. Seks işçileri, bu sınıfın en korunaksız kesimi. En korunaksızın en korunaksızı ise, hem trans olup hem seks işçiliği yapanlar.

Transfobi, trans bireyleri seks işçiliğine zorluyor. Transfobi kapitalizmin bir ürünü. Transfobiye karşı ve seks işçilerinin koşullarının düzeltilmesi için, sokakta çalışan transların her öldürülmesi tehlikesine karşı, seks işçilerinin örgütlenmesi ve muhalefetin her düzeyde seks işçilerinin örgütlenmesine yardımcı olması bir zorunluluktur.

İrkçılığa ve ayrımcılığa dur de!

Suriyeli mültecilerin hayatını zorlaştıran sadece diktatör Esad değil onu savunan ırkçılardır. **Hatay'da ırkçıların yaptığı provokasyonu ve mezhep çatışması yaratma girişimlerine kendine solcu diyen birçok parti ve kitle örgütü de ortak oldu.**

Alevileri Sünnilere karşı kışkırtan, Doğan Holding medyasının desteği ile süren ırkçı

ve ayrımcı kampanya sonucu Hatay'daki sığınmacılar kaldıkları evlerden polis tarafından çıkarılmakta.

Kendine solcu diyenlerin sığınmacıların geriye yani infaza gönderilmesi için yaptıkları yürüyüşler, dünyada çok az dostu olan Esad'a verilen bir siyasi destek olduğu kadar AKP'ye bir hükümet partisi olarak görevlerinden

kaçma imkanını sunmaktadır.

Çocuk, kadın ve yaşlı 100 bin insanı "terörist", kampları "terörist yuvası" olarak gösterenler, özgürlük isteyen herkesi aynı şekilde damgalayan ırkçılardır. İrkçılığı ve ayrımcılığa karşı olan herkes ırkçıları durdurmak için harekete geçmeli, "Suriyeli Mülteciler Kardeşimizdir" kampanyasına destek vermelidir.